

Blij?

Het onderwijs is blij: ineens komt er heel veel geld beschikbaar om de achterstanden die door de corona-perikelen zijn ontstaan te bestrijden. Met een noodpakket komt het kabinet scholen tegemoet. Het laat ze de vrijheid om met verbeteringsplannen te komen.

“Nu er eenmalig, buiten de begroting om, maar liefst 8,5 miljard tot aan 2023 klaarligt voor het onderwijs, is dat dan ook een enorme kans voor een impuls.

Alle onderwijsorganisaties en de gemeenten die door de ministers betrokken zijn bij de totstandkoming van het steunplan, reageren enthousiast” aldus TROUW van 18 februari.

Het is de vraag of leraren zelf ook blij zijn en of de kinderen er blij van worden.

“Zo'n 6 miljard euro, gaat naar basisscholen, middelbare scholen en het speciaal onderwijs. Dat geld mag uitsluitend gebruikt worden om leerachterstanden weg te werken. Scholen bepalen zelf hoe die achterstanden weg te werken en waar dat extra geld van het kabinet voor te gebruiken. Gedacht wordt aan bijlessen, weekendscholen en zomerscholen.”

Maar helaas, dit geld is niet structureel en bovendien heeft het een verkeerd label: de achterstanden moeten bestreden worden! Welke achterstanden? Zijn dat de klasse-verschillen tussen rijk en arm, de kloof tussen kinderen uit lagere en hogere sociaal-economische milieus? Of zijn dit de veronderstelde achterstanden doordat kinderen een periode op een andere manier geleerd hebben, niet altijd volgens het boekje? Dat zijn geen leerachterstanden, hooguit **leerstof**-achterstanden.

In het onderwijs staat nog vaak de leerstof meer centraal dan het kind zelf. Wanneer de leerstof in een bepaald jaar niet gehaald is, adviseert de minister zelfs om maar meer kinderen te laten zitten.

Wat gaan we doen met dat geld? Ik vrees dat er veel getoetst gaat worden om te kijken hoe groot de **leerstof**-achterstand is. Vervolgens worden extra programma's opgezet voor kinderen die nu een D-tje scoren in plaats van het verwachte C-tje. De commerciële huiswerkinstituten zien er wel brood in, want er zijn helaas geen extra leerkrachten om die programma's uit te voeren. De leraren hebben hun handen vol om het onderwijs weer enigszins normaal voortgang te laten vinden en te zorgen dat kinderen hun zelfvertrouwen weer vinden....

Want dat zijn ze voor een deel kwijt. Kinderen die regelmatig te horen krijgen dat zij achterstanden hebben en een verloren corona-generatie zijn, gaan dit zelf ook vinden. Zij denken dat zij niet goed genoeg presteren, dat zij achterlopen. Ziehier de onvermijdelijke self-fulfilling prophecy.

Is er een alternatief? Jazeker: praat **NOOIT** meer over leerachterstanden! Geen enkel kind loopt achter in zijn eigen ontwikkeling, dat kind leeft en ontwikkelt zich iedere dag!

En besteedt het geld aan een structurele bijdrage voor onderwijs waar niet de toetsresultaten, maar het kind centraal staat. Daar zijn leraren voor nodig die goed geschoold zijn en veel tijd hebben om met kinderen samen te werken, samen te bewegen, samen te zingen, te spelen en te vieren!

Leraar, gebruik de vrijheid om met verbeteringsplannen te komen die er echt toe doen, in jouw klas! Anders komt het geld op verkeerde plekken terecht.

Arie de Bruin

voorzitter Janusz Korczak Stichting

(werkte 45 jaar in het onderwijs, als meester, leraar, directeur, bestuurder, lerarenopleider)